

Dalabotaniska notiser

Nyordning i DABS 'styrelse

Vid DABS' årsmöte på Vassbo den 28 mars skedde viss omstöpning av vår styrelse. Vår käre ordförande sedan sju år, Sören Nyström, överräckte klubban till Berndt Carrington och Berndts sekreterarpost äntades istället av Janet Jandér. Vår kassör sedan begynnelsen, Lennart Bratt, överräckte dessutom kassaskåpsnycklarna till Märta Ohlsson. Både Sören och Lennart kvarstår dock i styrelsen. Tack för ert långa och idoga engagemang, Sören och Lennart! Välkomna Janet och Märta!

Redaktionen

Exklusiva slysnår

Plötsligt stod jag helt oväntat i en mystisk vegetationstyp och bara gapade. Längs en cirka 300 meter lång och tio meter bred slänt från begravningsplatsen ner mot vattnet på den sk Ön i Orsa var det en djungel av framförallt blåtry, kvastspirea, videkornell, häckkaragan, rönnspirea, måbär samt gamla tallöverståndare. Jag slängde mig på alla fyra i denna osannolika grönska och kravlade in under buskarna. Det första mötet var plantor av *cembratall* (jaha, det var här nötkråkorna höll till!) och *vårlök*, partvis rikligt. Helt oväntat stod där så gula fågringar 20 cm från näthinnan – *gulsippa*. Hemfärden gick via Brödboden där varma wienerbröd inköptes denna soliga majdag. Väl hemma från cykelturen studerades Anders Bruks artikel om gulsippan (Trollius 24) där han nämner två Orsalokaler. Vid nästa besök på Ön häpnade jag över den oerhört rikligt spridda förekomsten av blåtrysnår. Hur har tidigare botanister kunnat missa detta?

Bengt Oldhammer

Lukta på gullrisen!

Den som njuter av det kanadensiska gullrisets höstgula färg lägger snart märke till att många exemplar blommat över, medan andra strax intill lyser klart gula. Jag tittade på några exemplar vid Islingby, där de blommade intensivt i slutet av september. Bladen saknade hår utom på nerverna och stjälken var hårig endast i blomställningen, som för övrigt verkade ovanligt kompakt. Enligt floran skulle detta vara **höstgullris** (*Solidago gigantea*). De exemplar som sattes i vas inomhus visade sig snart dofta väldigt gott. Om även den kanadensiska gullriset doftar gott eller generellt blommar senare än det kanadensiska vet jag inte. Om de ovan nämnda artkaraktärerna räcker så har vi alltså två arter stora gullris i vägkanterna i Dalarna. Förmodligen finns där även hybriden, då de växer intill varandra, vilket knappast förenklar saken. Håll utkik och rapportera, så kan vi kanske få klarhet i hur detta vackra och väldoftande ogräs rätt bör benämnas.

B. O.